

Drazí přátelé,

chtěl bych vám povědět, proč letos Potáborko málem nebylo, proč i přesto bude a proč si myslím, že bude výjimečné. Bude to trochu osobní a trochu delší, ale potřebuji vám o tom říct.

Když jsem se na jaře nadchl pro přípravu letošního potáborového setkání a pro vizi, která o jeho letošní podobě vznikla na radě na Smrčníku, ještě jsem netušil, co mne v létě čeká. Teď už mnozí vědí, ale ještě na začátku července moc lidí ani netušilo, že jsme s Ivou očekávali děťátko. Ono dokud bylo vše v úplném pořádku, tak jsme nějak neměli moc potřebu to příliš do světa vytrubovat. No, pak nás náš maličký Jeníček trochu překvapil a místo listopadu se narodil už v červenci. Řeknu vám, taková událost člověku docela převrátí život naruby. To, co takhle brzký příchod na svět pro malého človíčka i jeho okolí znamená a jak jsem to prožíval, vám rád povím třeba právě na Potáborku při nějakém dobrém čaji, tady to rozvádět není asi úplně potřebné. Pro Potáborko to, ale znamenalo, že než jsem mohl jeho přípravy pořádně rozjet, dostal jsem se do situace, kdy všechno jiné šlo stranou a vypadalo to, že to jednoduše celé zrušíme.

Teď vám ale řeknu, proč Potáborko přesto bude a ono to bude dost souviset i s tím, proč si myslím, že bude navíc i hodně výjimečné. Ta vize, která mne na jaře nadchla, je i důvodem, proč i přes obrovský skluz, vyčerpání a spoustu dalších naléhavých úkolů křičících o pozornost jsem se rozhodl do toho znovu vrhnout. No a dalším důvodem byla i vytrvalost, s kterou mne Cody, Eva, Ája i Majkí bombardovali dotazy a zásobili různými více, či méně zbesílými nápady, co s tím tedy dělat. Chtěl bych jim tímto za jejich neoblomnost a veškerou podporu i trpělivost poděkovat, ale zpátky k Potáborku.

Potáborko je jedinečná příležitost k setkání ostřílených organizátorů, vůdčích osobností v Hnutí i těch, kteří teprve nedávno, třeba zrovna to léto objevili, co to znamená zažít na vlastní kůži nezaměnitelné kouzlo brontářen. Jedinečná je v tom, že toto setkání se děje napříč základními články ze všech koutů republiky a ve vsí rozmanitosti jejich osobitých stylů a zaměření. Je to příležitost k propojení s dalšími brontíky, s lidmi na stejné vlně, kteří se neznali, protože jezdí s jinými základními články, ale jsou třeba ze stejného města, nebo mají chuť dělat podobné věci. Pro organizátory to je také příležitost vyměnit si čerstvé zkušenosti z letních akcí a inspirovat tak sebe i druhé. A taky to je příležitost společně oslavit a uzavřít letošní Prázdniny s Brontosauřem.

Letošní Potáborko může být výjimečné tím, že se při jeho přípravách cíleně zaměřujeme právě na tento potenciál, který v sobě nese celobrontosauří setkání. Připravujeme prostor pro seznámení se s novými lidmi, pro sdílení zkušeností, pro objevování příležitostí, které Brontosaurus nabízí a prostor pro společnou zábavu i odpočinek. Program připravujeme tak, aby pro to všechno nabízel co nejlepší podmínky, chystáme nabídku workshopů, doprovodného programu i seznamovacích aktivit, připravujeme besedy v osvědčeném formátu z letošní organizátorské konference. Skutečně se nám to vše ale podaří uskutečnit, jen když se zapojíte i vy. Když každý přispěje svým drobným dílem a nabídne do placu něco sobě vlastního. Protože vy všichni jste *Brontosaurus* a Potáborko nebude setkání celého Hnutí pokud vy sami do něj nedáte kus sebe a svého pohledu na něj. Potáborko bude skvělou nakopávací akcí, když ho skvělým uděláme společně.

Moc se těším na viděnou v Bartošovicích,

Švára

předseda

